

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លេខមួយរយប៉ែតសិបបួន

ចុងសែបុប្ផន និងការយាងមកជាមនុស្សស្រស់

គ្រឹះស្ថានសំខាន់ៗនៃដំណើរការបោះត្រារបស់ពួកមីលូណីយ៉ាត

Jeff Pippenger

2024-04-14

ការសាកល្បងបង្កើនក្រុមហ៊ុនសម្រាប់ជំនាន់មីលូណីយ៉ាត

ដលៃបានបង្កើនក្រុមហ៊ុនដំណើរការនៃការសាកល្បង បានចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 1856

ដោយការមកដល់នៃព្រឹត្តិការណ៍នៃឆ្នាំនេះ «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលើកដំបូង ជំពូក 26។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1856 ដល់ 1863 សារណាមួយនៃសម្ភាសន៍រយៈពេលចុងក្រោយមួយនៃក្រុមហ៊ុន

រយៈពេលដលៃបានចាប់ផ្តើមដោយការមកដល់នៃព្រឹត្តិការណ៍នៃឆ្នាំ 22 ខែតុលា ឆ្នាំ

1844។ រយៈពេលនោះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដោយខ 13 ដល់ 15 នៃដានីយ៍លៃ ជំពូក 11។

រយៈពេលនោះ គួរឱ្យកត់សម្គាល់មិនត្រឹមតែដោយខគម្ពីរទាំងនោះប៉ុណ្ណោះទេ

ប៉ុន្តែថែមទាំងដោយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដលៃបានបំពេញខគម្ពីរទាំងនោះ

និងដោយសក្តិភាពភូមិសាស្ត្ររបស់ប៉ានីយ៉ូ (Panium) ដលៃគេហៅថា កាសារ៉ា ភីលីពី

(Caesarea Philippi) ផងដែរ។ ព្រះគ្រីស្ទបានយាងទៅកាន់កាសារ៉ា ភីលីពីដោយចេតនា

មុនឈរជើងក្នុងបន្ទប់ ហើយឈរជើងក្នុងនោះក្នុងឈ្មោះច្បាប់ចុងអែទីកុយ

ដលៃគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដោយខទីដប់បួនមួយ។ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

សិរីលោកស្រីសម្តីនៃឆ្នាំនេះ

បានកំណត់អត្តសញ្ញាណលទ្ធផលនៃដំណើរការនៃក្រុមហ៊ុននៃព្រឹត្តិការណ៍សម្រាប់មក

នៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃដំណើរការសាកល្បងនោះ

ទ្រង់បានណែនាំការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងមួយអំពី “បុរាណវិទ្យា” ហើយ “បុរាណវិទ្យា” នៃ

លើកដំបូង ជំពូក 26 គឺជាលទ្ធផលនៃដំណើរការនៃក្រុមហ៊ុន

នោះគឺជាបញ្ញត្តិក្នុងសៀវភៅសៀវភៅដំបូងនៃសម្ភាសន៍

ដលៃជាសមភាពផ្ទាល់ទៅនឹងបញ្ញត្តិក្នុងសៀវភៅសៀវភៅដំបូងនៃសម្ភាសន៍

ពាក្យទំនាយអំពីរយៈពេលពីរពាន់បុរាណវិទ្យាឆ្នាំ និងពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ទាំងពីរ

បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

រយៈពេលចុងក្រោយនៃដំណើរការនៃការសាកល្បង ចាប់ពីឆ្នាំ 1856 ដល់ 1863

គឺជាការបើកសម្រាប់ដំណើរការនៃក្រុមហ៊ុនដំបូងនៃសៀវភៅ

ដលៃគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍សម្រាប់ដំណើរការនៃការបោះត្រា

និងការសាកល្បង។ បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដលៃគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដោយការសម្រេចបំពេញខ 13 ដល់

15 នៃ ដានីយ៍លៃ 11 កំណត់ឱ្យរយៈពេលនៃការសាកល្បង ដលៃក្នុងនោះគួរឱ្យកត់សម្គាល់

នោះគឺជាទុកសម្រាប់អស់កល្បជាដំណើរការនៃសម្ភាសន៍មួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។

ក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះ ដំបងទាំងពីររបស់អេសេគោលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ចូលគ្នា។

ការភ្ជាប់ដំបងទាំងពីរកំណត់ឱ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះភាពជាមួយមនុស្សភាព

ហើយគោលលទ្ធផលនៃក្រុមហ៊ុននៃព្រឹត្តិការណ៍សម្រាប់ក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះ

គឺជាគោលលទ្ធផលនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្សស្រស់។

ហេតុដូច្នេះហើយ កាលណាពេលសហគមន៍សម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ

នៅកាន់កាប់ គេក៏កំពុងទទួលស្គាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទ

ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ មានតំណាងឲ្យធម្មជាតិទូទៅរបស់ទ្រង់ គឺជាព្រះរាជបុត្រាដ៏ទៃវេកានៃព្រះ ដែលមានយកសាច់ឈាមមនុស្សសមកលើអង្គទ្រង់ ហើយដោយការនោះ ទ្រង់ក៏មានកុលាយជាបុត្រាមនុស្ស។

«នាពេលដែលពួកសិស្សសមានសុវរាជ្យរំលោភទាំងឡាយដែលផ្ទុះបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ នោះពួកគេត្រូវបាននាំឲ្យចូលក្នុងសមាគមជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានសុគាល់អំពីព្រះអង្គ ដែលមានយ៉ាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីបំពេញកិច្ចការដែលព្រះអង្គបានចាប់ផ្តើមនាពេលនៃដី។ ពួកគេបានទទួលសុគាល់សច្ចក្តីពិតថា នៅក្នុងព្រះអង្គមានចំណេះដឹងមួយ ដែលមនុស្សសាមញ្ញមិនអាចដឹងបាន ដោយគ្មានជំនួយពីអំណាចដ៏ទៃវេកា មិនអាចយល់បានឡើយ។ ពួកគេត្រូវការជំនួយពីព្រះអង្គ ដែលស្ថិតច្បាស់ ព្យាករណ៍ និងមនុស្សស្មោះត្រង់ទាំងឡាយមានទាយទុកជាមុនអំពីព្រះអង្គ។ ដោយសច្ចក្តីអស្ចារ្យ ពួកគេបានអាន ហើយអានមុតងទៀត នូវការពិពណ៌នាតាមទំនាយអំពីលក្ខណៈ និងព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះអង្គ។ តើពួកគេបានយល់អំពីបទគម្ពីរទំនាយយ៉ាងស្រដៀងប៉ុណ្ណា! តើពួកគេយឺតយ៉ាវយ៉ាងណា ក្នុងការទទួលយកសច្ចក្តីពិតដ៏ធំៗដែលផ្ទុះបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ! នាពេលដែលពួកគេស្មើនឹងមើលព្រះអង្គក្នុងភាពទាបទន់របស់ព្រះអង្គ ខណៈដែលព្រះអង្គបានដើរជាមនុស្សសាមញ្ញក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ ពួកគេមិនបានយល់អំពីអាថ៌កំបាំងនៃការយកសាច់ឈាមជាមនុស្សរបស់ព្រះអង្គ និងលក្ខណៈទូទៅនៃធម្មជាតិរបស់ព្រះអង្គឡើយ។ ក្នុងកែវរបស់ពួកគេត្រូវបានបំពេញ ដូច្នេះពួកគេមិនបានស្គាល់ពេញលេញអំពីទេវភាពក្នុងមនុស្សភាពឡើយ។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយ តើពួកគេចង់ដឹងពីព្រះអង្គមុតងទៀតយ៉ាងខ្ពស់ប៉ុណ្ណា ហើយចង់ដាក់ខ្លួននាពេលនោះទៀតប្រព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គយ៉ាងណា!» The Desire of Ages, 507.

ចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៨៦៣ តំណាងឲ្យសម័យនៃការបោះត្រារបស់មួយសតវត្សដែលបង្កើនការរីកចម្រើននៃ សម័យនោះបានចាប់ផ្តើមដោយការលើកឡើងថ្មីនៃបុរាណសាស្ត្រចេក្រីពិតពិតសេ ក្នុងចំណោមសច្ចក្តីពិតជាច្រើនដែលត្រូវបានបើកគ្នា ក្នុងអំឡុងសម័យនៃការបោះត្រា។ សម័យនោះក៏បានចាប់ផ្តើមការផ្តល់គ្រូបង្រៀន ដល់កំណត់បង្កាញថា នាពេលណាអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ចប់។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រាន់សំឡេងរបស់ទេវតាបុរាណ កាលណាគាត់ចាប់ផ្តើមផ្តល់គ្រូបង្រៀន នោះអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវបានបញ្ចប់ ដូចដែលទ្រង់បានប្រកាសដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា។ វិវរណៈ 10:7.

ទេវតាបុរាណក៏ជាទេវតាប្រដាប់ដងដែរ ពីព្រោះការបោះត្រាបានបង្កើតឡើងក្នុងបុរាណសាស្ត្រ នាពេលដែលសង្គមរបស់សាសនាគ្រីស្ទបានកំពុងសកម្ម។ បុរាណសាស្ត្រ Adventism របស់ Millerite បានសម្លឹងត្រង់ក្នុងរយៈពេលដែលបានបន្តចាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នោះសាសនាគ្រីស្ទបានទប់ស្កាត់នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 នឹងត្រូវបានដោះលែង។

«បុរសិបបិណ្ឌកអាដង្ក្រងទីសុត បន្ទាប់ពីសចេកុដីខកចិត្តកង់កុនុងឆ្នាំ 1844
 បានកាន់ខ្ជាប់សចេកុដីជំនឿរបស់ខ្លួនយ៉ាងមាំមួន ហើយបានបន្តទៅមុខដោយស
 រមត្តគិតគូរក្នុងការដឹកនាំដោយព្រះហស្តបច្ចេកវិទ្យារបស់ព្រះ
 ដោយទទួលសាររបស់ទេវតាទីបី
 ហើយបុរសាសនានោះដល់ពិភពលោកដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
 នោះពួកគេនឹងបានយើងសចេកុដីសង្គត្តនោះរបស់ព្រះ
 អម្បាស់នឹងបានផ្ទុកយ៉ាងខ្លាំងក្លាជាមួយនឹងកិច្ចចិត្តខំរបស់ពួកគេ
 កិច្ចការនោះនឹងបានសម្រេចរាល់ ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងបានយាងមកមុននេះដើម្បី
 ទទួលយកបុរាណសុត្តររបស់ទ្រង់ទៅទទួលរង្វាន់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
 ក្នុងអំឡុងពេលនៃការសង្គត្ត និងភាពមិនប្រាកដប្រជា
 ដែលបានបន្តតាមក្រោយសចេកុដីខកចិត្តនោះ
 អ្នកជឿអំពីការយាងមកវិញជាច្រើនបានបោះបង់សចេកុដីជំនឿរបស់ខ្លួន...
 ដូច្នេះ កិច្ចការនោះត្រូវបានរារាំង
 ហើយពិភពលោកត្រូវបានទុកឲ្យស្ងួតនៅក្នុងសចេកុដីដង្ហើម។
 បុរសិបបិណ្ឌកអាដង្ក្រងទីសុតទាំងមូលបានប្រមូលគ្នាលើព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
 និងសចេកុដីជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវ
 នោះបុរសិសាស្ត្ររបស់យើងនឹងខុសបុលកែយ៉ាងទូលំទូលាយប៉ុណ្ណាទៅ!»
 Evangelism, 695.

នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ គ្រូបង្រៀនបានចាប់ផ្តើមបន្តលិខិត
 ហើយគ្រូនៃឆ្នាំយូប៊ីលក៏បានចាប់ផ្តើមបន្តលិខិតផងដែរ។

ហើយអ្នកត្រូវរាប់ថ្ងៃសប្តិហ៍នៃឆ្នាំទាំងប្រាំពីរដល់ខ្លួនអ្នក
 គឺប្រាំពីរដងនៃប្រាំពីរឆ្នាំ; ហើយរយៈពេលនៃថ្ងៃសប្តិហ៍នៃឆ្នាំទាំងប្រាំពីរ
 នោះត្រូវជាស័ក្តិសមបំផុតនៃឆ្នាំដល់អ្នក។ បន្ទាប់មក
 អ្នកត្រូវបណ្តាលឲ្យស្មន់ត្រូវអែបអរសាទរឆ្នាំយូប៊ីលបេនុលីឡើង នៅថ្ងៃទីដប់
 នៃខែទីប្រាំពីរ; នៅថ្ងៃនៃការប្រោសលោះ
 អ្នករាល់គ្នាត្រូវផ្ទុកឲ្យស្មន់ត្រូវបេនុលីឡើងទូទាំងដីរបស់អ្នកទាំងមូល។
 ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវក្រៃឆ្នាំទីហាសិបជាបរិសុទ្ធ ហើយបុរសាសនាវិភាគទូទាំងដីនៃដី
 ដល់បុរាណជនទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងនោះ;
 នោះត្រូវជាឆ្នាំយូប៊ីលដល់អ្នករាល់គ្នា;
 ហើយមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវត្រឡប់ទៅកាន់កម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនវិញ
 ហើយមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវត្រឡប់ទៅកាន់គ្រួសាររបស់ខ្លួនវិញ។ លើកទី ២៥:៨-១០។

នៅពេលដែលពេលវេលានៃការបោះត្រារបស់មនុស្សសម្បូរនៃស័ក្តិសមបំផុតនៃ ឆ្នាំ
 នោះមានត្រឹមត្រូវដល់បញ្ជាក់ថាសង្គត្តនាមដល់អ្វីសុទ្ធតាមបំពេញនោះមានមកដល់ហើយ
 និងមានត្រឹមត្រូវដល់បុរសាសនាវិភាគសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលបានផ្តល់ជាទាសករនៃអំព
 រហិបាប។ គ្រូមួយបញ្ជាក់អំពីបុរសាស្ត្រខាងក្រៅ ហើយគ្រូមួយទៀតគាំពារឲ្យបទពិ
 សោធន៍ខាងក្នុងរបស់បុរាណជននៃសចេកុដីសញ្ញានៅថ្ងៃថ្ងៃក្រោយទាំងនោះ។
 ភាពជាទាសកររបស់ពួកគេត្រូវបានដោះលែង នៅពេលដែលមនុស្សជាតិរបស់ពួកគេត្រូវបាន
 គ្រប់គ្រងដោយនឹងទេវភាពរបស់ទ្រង់ជារៀងរាល់កាលបរិច្ឆេទ។ បន្ទាប់មកបន្តទាក់
 គ្រូទាំងពីរនោះគឺជាគ្រូតែមួយ
 ដុបិតគ្រូនៃឆ្នាំយូប៊ីលត្រូវបានផ្តល់នៃឆ្នាំនៃការផ្តួចផ្តើមប្រាំបីឆ្នាំនោះ ហើយថ្ងៃនៃការ
 ផ្តួចផ្តើមប្រាំបីឆ្នាំនៃឆ្នាំនៃគ្រូបង្រៀននៃទេវតាទីបីត្រូវបានផ្តល់ឡើង។

គោលលទ្ធផលនៃការងារឲ្យគ្រូទាំងពីរនាក់នៅក្នុងចលនាមីលូណេរី
គឺជាពន្លឺនៃថ្ងៃដែលប្រថុយ។
ពន្លឺនៃការងារឲ្យគ្រូទាំងពីរនាក់នៅក្នុងថ្ងៃដែលប្រថុយនេះ
គឺជាគោលលទ្ធផលនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្ស។ បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ ថ្ងៃដែលប្រថុយ
និងគោលលទ្ធផលនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្ស គឺជាគោលលទ្ធផលនៃការងារ។

ការសារភាពរបស់ព្រះគ្រូស្រីមានកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះមស្មើ
ហើយក៏ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ ព្រះមស្មើគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់។
ព្រះមស្មើគឺជាព្រះបង្កកំណើត ដដែលគ្រូស្រីមានកំណត់ដោយថ្ងៃដែលប្រថុយ។

«ប៉ុលមិនដែលបានឃើញព្រះគ្រីស្ទឡើយ ខណៈព្រះអង្គគង់នៅលើផែនដី។ ពិតហើយ
គាត់បានឮពីព្រះអង្គ និងក៏ចុះការទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ
ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចជឿថា ព្រះមស្មើដែលបានសន្យា
ព្រះអូនក៏បង្កកំណើតនៃលោកីយទាំងអស់ ព្រះអូនក៏ប្រទានព្រះពរទាំងអស់
នឹងយាងមកបង្ហាញអង្គលើផែនដីក្នុងសភាពជាមនុស្សសាមញ្ញម្នាក់នោះទេ»។
Sketches from the Life of Paul, 256.

ថ្ងៃដែលប្រថុយកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះអូនក៏បង្កកំណើត
ហើយព្រះអូនក៏បង្កកំណើតនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលព្រះគ្រូស្រីមានទទួលស្គាល់។
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដដែលព្រះគ្រូស្រីមានទទួលស្គាល់នោះ
គឺជាព្រះអង្គដែលបានរួមជាមួយសាច់ឈាមមនុស្ស ដើម្បីបិទលាយជាបុត្រមនុស្ស។
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះកំណត់ឲ្យការចាប់កំណើតជាមនុស្ស។

«ព្រះគ្រីស្ទមាននាំអំណាចមកឲ្យបុរសនិងស្ត្រី ដើម្បីបិទលុះលើអំពើហាម។
ទ្រង់បានយាងមកក្នុងលោកនេះដោយសភាពជាមនុស្ស
ដើម្បីបិទលុះលើជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ។
ទ្រង់បានទទួលយកភាពទទួលខុសត្រូវ និងភាពទទួលខុសត្រូវនៃសភាពជាមនុស្ស
ដើម្បីឲ្យគ្រូស្រីមានសកលុបង និងពិនិត្យ។ ក្នុងភាពជាមនុស្សរបស់ទ្រង់
ទ្រង់មានចំណែកក្នុងសភាពជាមនុស្សដ៏ទៃភាព។
ក្នុងការយាងមកជាសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់បានទទួលព្រះនាម
“ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ” ក្នុងន័យថាដើម្បីយុទ្ធ។ ទេវតាមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ម៉ារីថា៖
“ព្រះចៅស្តេចនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹងគ្របបាំងលើអូនក ហេតុនេះហើយ
អង្គបរិសុទ្ធដដែលនឹងប្រសូតពីអូនក នឹងគ្រូស្រីមានហៅថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ” (Luke
1:35)។ ខណៈដែលទ្រង់ជាបុត្ររបស់មនុស្សម្នាក់
ទ្រង់បានក្លាយជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះក្នុងន័យថាដើម្បីយុទ្ធ។ ដូច្នេះ
ទ្រង់បានឈរនៅក្នុងលោករបស់យើង—ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ប៉ុន្តែដោយកំណើត
ទ្រង់បានរួមជាប់ជាមួយនឹងពូជពង្សមនុស្ស»។ Selected Messages, book 1, 226.

នៅកសោរ ភីលីព ពាក្យសារភាពទ្រង់គ្រូស្រី
កំណត់ឲ្យមនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់ ដដែលយល់ថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ
ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ និងសេចក្តីបង្កើនអំពីថ្ងៃដែលប្រថុយ
ដដែលគ្រូស្រីមានបំភ្លឺឲ្យភូមិជាងមុននៅឆ្នាំ 1844
ព្រមទាំងសេចក្តីបង្កើនអំពីការចាប់កំណើតជាមនុស្ស
ដដែលគ្រូស្រីមានទទួលស្គាល់នៅថ្ងៃដែលប្រថុយ។ ពន្លឺនៃសេចក្តីពិតទ្រង់គ្រូស្រី
គ្រូស្រីមានបំភ្លឺសម្រាប់ដៃនៃដើម និងនៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃរយៈពេលនៃការបោះត្រា

ដូចដែលត្រូវបានផ្ទេរជាសាកស៊ីដោយបុរេភូតិកនៃការបោះត្រាចាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដល់ឆ្នាំ 1863 និងបុរេភូតិកនៃសំឡេងទាំងពីរនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 18។

ទាំងក្នុងខុសបុរេភូតិកមិនមែនដែលការបោះត្រា និងក្នុងខុសនៃនាយនៃការបោះត្រានៅក្នុងវិវរណៈ ១៨ ក៏មានការសាកល្បងមួយនៃចុងបំផុតនៃអំឡុងពេល ដែលថ្នាក់មួយត្រូវបានបង្ហាញថាជាសុភវិព្វហមចារិលងង់ ដូចដែលបានកើតឡើងពីឆ្នាំ 1856 ដល់ 1863 ហើយថ្នាក់មួយទៀតត្រូវបានបង្ហាញថាជាសុភវិព្វហមចារិមានបុរាណ ចាប់ពីខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 រហូតដល់ចុងបំផុតនៃអំឡុងពេលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ អំឡុងពេលសាកល្បងចុងក្រោយនោះផ្ទេរឱ្យដើមកាលនៃអំឡុងពេលនោះកើតឡើងមុតងទៀត។ ទេវតាដដែលដែលបានចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 បានមកដល់ជាមីកាអលែ ដើម្បីហៅមនុស្សសុលាបឱ្យរស់ឡើងវិញនៅឆ្នាំ 2023 មួយចំនួនទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមួយចំនួនទៅកាន់សច្ចក្តីសុលាបអស់កល្បជានិច្ច។ នៅពេលទ្រង់បានមកដល់ ទ្រង់បានដឹកនាំបុរាណជនរបស់ទ្រង់ឱ្យប្រទេសកម្ពុជាឱ្យរស់ឡើងវិញ។ អ្នកខ្លះបដិសេធមិនព្រមដើរតាមផ្លូវបុរាណ អ្នកខ្លះដើរតាមផ្លូវបុរាណ។ អ្នកខ្លះស្តាប់តាមសំឡេងត្រី អ្នកខ្លះបដិសេធមិនព្រមស្តាប់។

ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើលចុះ ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថា ផ្លូវល្អអស់ណា ហើយចូរដើរតាមផ្លូវនោះចុះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសច្ចក្តីសុភវិព្វហមចារិលងង់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែត្រួតពិនិត្យហើយនិយាយថា “យើងមិនព្រមដើរតាមផ្លូវនោះទេ”។ មួយទៀត យើងបានតែតាំងអ្នកយាមលើអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា “ចូរស្តាប់សំឡេងត្រី”។ ប៉ុន្តែត្រួតពិនិត្យហើយនិយាយថា “យើងមិនព្រមស្តាប់ទេ”។ យេស៊ូ ៦៖១៦, ១៧

សាវ័ន្តណាងដោយត្រង់ដែលអ្នកយាមផ្តល់ នោះមានពីរជនក្រែ។ វាជាត្រីបុរាណវិទូនៃសាសនាអ៊ីស្លាម និងជាត្រីបុរាណវិទូនៃការរំដោះ។ វាគឺជាសាវ័ន្តណាងពីការបញ្ចូលគ្នានៃវេទនាជាមួយមនុស្សជាតិ ដែលត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយអាថ៌កំបាំងនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្ស ហើយដែលបង្កើតក្នុងខណៈចិត្តមួយដែលបានត្រៀមរួចសម្រាប់ត្រូវបានបញ្ជូន។ ដដែលគឺជាផ្ទៃលើបុរេ។ សាវ័ន្ត កិច្ចការ និងកាលៈទេសៈដែលជាប់ទាក់ទងនឹងរយៈពេលចុងក្រោយនៃការបោះត្រា ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ គឺមុនពីរឆ្នាំបន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០០១ ត្រូវបានកំណត់ដោយខ្លួនឯងបំប៉ននៃនិយ័ត ជំពូកទី៥បំប៉ន និងដោយការយាងទៅទស្សនាក្នុងកសោរ ភីលីពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូកទី៥បំប៉ន។

ក្នុងពាក្យបុរាណបុរេដូចអំពីព្រហ្មចារិទាំងដប់ នោះព្រហ្មចារិទាំងអស់បានដកចេញពីក្នុងអំឡុងពេលដែលកូនកម្ពុជានោះពន្យារពេល។ ព្រះយេស៊ូវបានព្រះបន្ទូលដល់សិស្សទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ថា ឡាសារកំពុងដកចេញ។

ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ៖ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ឡាសារ មិត្តរបស់យើង

កំពុងដកេលកំហើយ; ប៉ុន្តែខ្ញុំឮទៅ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំដាស់គាត់ឡើងពីដំណេកនោះ»។
ដូច្នេះ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ បើគាត់ដកេលកំ
គាត់នឹងមានសះស្បើយ»។ ប៉ុន្តែ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលអំពីសេចក្តីសុលាបរបស់គាត់; តែពួកគេគិតថា
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីការសម្រាកក្នុងដំណេកធម្មតា។ ដូច្នេះ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយច្បាស់ថា៖ «ឡាសារមានសុលាបអើយ»។
យ៉ូហាន 11:10-14។

នៅចុងបញ្ចប់នៃមុខម្លាយចុង ដានីយ៉ែលបានឃើញនិមិត្ត
ហើយគាត់ស្និទ្ធនៅក្នុងដំណេកយ៉ាងជ្រៅ។

ហើយខ្ញុំ ដានីយ៉ែល បានឃើញនិមិត្តនោះតម្លៃនាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ
ដូចជាមនុស្សទាំងឡាយដែលនៅជាមួយខ្ញុំ មិនបានឃើញនិមិត្តនោះទេ
ប៉ុន្តែសេចក្តីញ័រដ៏ខ្ពស់មួយបានផ្តល់មកលើពួកគេ
ដូច្នេះពួកគេភ័យខ្លាចលាក់ខ្លួន។ ហេតុនេះហើយ
ខ្ញុំត្រូវបានទុកឲ្យនៅតម្លៃនាក់ឯង ហើយបានឃើញនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនេះ
ហើយក្នុងខ្ញុំមានកម្លាំងនៃសេចក្តីជឿ
ដូចជាស្ថាប័នណាមួយរបស់ខ្ញុំបានប្តូរទៅជាការខូចខាតនៅក្នុងខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំមានកម្លាំងនៃសេចក្តីជឿ។ ទោះយ៉ាងនោះក៏ដោយ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងពាក្យរបស់ទ្រង់ ហើយកាលណាខ្ញុំបានឮសំឡេងពាក្យរបស់ទ្រង់
នោះខ្ញុំក៏សន្តូរបំបាំងជ្រៅ ដួលផ្តាច់មុខ ហើយមុខរបស់ខ្ញុំប្តូរទៅដើរ ដានីយ៉ែល
10:7-9។

សាក្សីទាំងពីរនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
បានសុលាបនៃលើផ្ទៃអស់រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះ
ហើយគូអីងសង្គតរបស់អសេតោលស្និទ្ធនៅក្នុងជួរលងក្នុង។ នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកុម្ភៈ
ឆ្នាំ ២០២០ ពេលនៃការយឺតយ៉ាវនៃសេចក្តីសុលាបខាងវិញ្ញាណ និងការដកេលកំ
ត្រូវបាននាំមកលើពួកពុទ្ធបរិវារនៃចលនារបស់ទេវតាទីបី។ បីឆ្នាំក្រោយមក
ដំណើរការនៃការភ្ញាក់ឡើង និងការរៀបចំប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ
ឲ្យជឿជាក់នូវសញ្ញារបស់ទ្រង់ និងជាកងទ័ពដ៏មានអំណាចរបស់ទ្រង់ បានចាប់ផ្តើម។
ទេវតាដែលបានចុះមកនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០២០
បានបើកគ្រាប់សេចក្តីពិតមួយ ដូចដែលពួកទេវតាដែលនៅលើពិភពលោកបានបើក។

សេចក្តីពិតដែលគាត់បានបើកគ្រាប់នោះ
គឺជាបទពិសោធន៍នៃពេលវេលានិងការខកចិត្តលើកដំបូង។
ប្រជាជនរបស់ព្រះនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ នៅពេលនោះបានត្រូវបានបាត់ខ្ចាយ
ហើយនៅពេលដំណើរការនៃការដាស់ពួកគេឲ្យភ្ញាក់បានមកដល់ក្នុងបុគ្គលិកសាស្ត្រ
ពួកគេត្រូវបានទាមទារឲ្យសុគាល់ និងទទួលសុគាល់ថា ពួកគេបានត្រូវបានបាត់ខ្ចាយ ហើយថា
ពួកគេស្និទ្ធនៅក្នុងពេលវេលា។ បន្ទាប់មក ទេវតាជាច្រើន ឬសារជាច្រើន
ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីបង្ហាញអំពីពេលវេលា។

«នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទីបី
ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយពីស្ថានសួគ៌ភូមិចាំងមកលើប្រជាជនរបស់ព្រះ។
ការសម្រេចនៃពេលវេលានេះ ហាក់ដូចជាភូមិលោកដូចព្រះអាទិត្យ។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងនៃទេវតាទាំងឡាយសរសើរឡើងថា “មើលចុះ

ព្រះរូបិតានៃក្បួនកុម្មុយ៉ង់មកហើយ ចូរចេញទៅទទួលព្រះអង្គ!"»

«នេះគឺជាសម្បត្តិកែនៃពាក់កណ្តាលអធុរក្ស
ដល់គ្រូរុករានអំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីពីរ។
ទេវតាទាំងឡាយគ្រូរុករានចាត់មកពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីបង្កើតភ្លើងពួកបរិសុទ្ធដែលហាក់ទឹកចិត្ត
និងរៀបចំពួកគេសម្រាប់កិច្ចការដ៏ធំដ៏ល្អនៃខាងមុខពួកគេ។
មនុស្សដែលមានទេវតាស្រស់ល្អបំផុត មិនមែនជាអ្នកដំបូងដែលទទួលសារនេះទេ។
ទេវតាទាំងឡាយគ្រូរុករានចាត់ទៅកាន់អ្នកដែលទាបទន់ និងស្មោះស្ម័គ្រ
ហើយជំរុញពួកគេឲ្យបន្តលើសម្បត្តិថា "មើល! ព្រះរូបិតាកុំពុងយាងមក;
ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅជួបព្រះអង្គ!" អ្នកដែលគ្រូរុករានប្រគល់សម្បត្តិកែន
បានបញ្ជាក់បញ្ជាល់ ហើយដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានប្រកាសសារនេះ
និងដាស់តឿនបងប្អូនរបស់ខ្លួនដែលហាក់ទឹកចិត្ត។
កិច្ចការនេះមិនមានឈរលើបុរាណ និងការចេះដឹងរបស់មនុស្សទេ
ប៉ុន្តែឈរលើអំណាចរបស់ព្រះ ហើយពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដែលបានឮសម្បត្តិកែន
មិនអាចបំប្លែងវាបានឡើយ។
អ្នកដែលមានខាងវិញ្ញាណជាងគេបានទទួលសារនេះមុនគេ
ហើយអ្នកដែលផ្តល់ដឹកនាំក្នុងកិច្ចការនេះពីមុន
មកជាអ្នកចុងក្រោយដែលទទួល និងជួយបន្តថែមសម្បត្តិថា "មើល!
ព្រះរូបិតាកុំពុងយាងមក; ចូរអ្នករាល់គ្នាចេញទៅជួបព្រះអង្គ!"»

«នេះគឺជាគ្រូបង្រៀនក្នុងអស់នៃស្ករក្រូន ពន្យល់គ្រូរុករានប្រទានអំពីសាររបស់ទេវតាទីពីរ
ហើយសម្បត្តិកែននេះបានផ្ទុកចិត្តរបស់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ទន់ភ្លន់។
វាបានចេញទៅពីក្នុងមួយទៅក្នុងមួយ ហើយពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ
រហូតដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះដែលកំពុងរង់ចាំ គ្រូរុករានដាស់ឲ្យកញ្ឆក់ឡើងយ៉ាងពេញលេញ។
នេះក្នុងព្រះវិហារជាច្រើន សារនេះមិនគ្រូរុករានអនុញ្ញាតឲ្យប្រកាសឡើយ
ហើយមហាជនមួយក្រុមធំដែលមានទីបន្ទាប់ដ៏មានជីវិត
បានចាកចេញពីព្រះវិហារដែលបានផ្តល់កិច្ចការនេះ។ កិច្ចការដ៏មានអំណាចមួយ
គ្រូរុករានសម្រេចដោយសម្បត្តិកែនពាក់កណ្តាលអធុរក្ស។
សារនេះបានពិនិត្យចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
ដោយនាំអ្នកដទៃទៅស្រងើយរកបទពិសោធន៍ដ៏មានជីវិតសម្រាប់ខ្លួនឯង។
ពួកគេបានដឹងថា ពួកគេមិនអាចពឹងផ្អែកលើគ្រូរុករានទេ»។ Early
Writings, 238.

ការមកដល់នៃសារនៃ «សម្បត្តិកែនពាក់កណ្តាលអធុរក្ស» ក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ
បញ្ជាក់អំពីពេលវេលាដែលព្រះហស្តចារីទាំងពីរក្រុមបង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា ពួកគេមានបុរេប្នំអត់។
ពួកបុរាណមានបុរេ ៦ ពួកលុះតែម្នាក់មានទេ។
ពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះគ្រូរុករានបំពេញដោយកិច្ចការរបស់ Samuel Snow
ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រ Millerite ហើយក្នុងកិច្ចការនេះ សារដែល Snow បាននាំមក
គ្រូរុករានអភិវឌ្ឍ
ដូចដែលបានកំណត់ដោយអត្ថបទរបស់គាត់នៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់
Millerite ក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលគាត់បានមកដល់ការប្រជុំ
Exeter ដល់បុរេវត្ថុទៅចាប់ពីថ្ងៃទី 12 ដល់ថ្ងៃទី 17 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844 នោះ
ក៏មានរយៈពេលមួយគ្រូរុករានកំណត់ផងដែរ
ដែលនាំទីបំផុតបាននាំឲ្យអ្នកដែលនៅក្នុងការប្រជុំនោះ ចាកចេញពីការប្រជុំ

ហើយបុរាណសាស្ត្រនោះ។

មាន «ចំណុចមួយក្នុងពេលវេលា» ដដែលនៅពេលនោះ សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស
ត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងពេញលេញ ហើយនៅចំណុចនោះ
ដោយផ្អែកលើបុរាណសាស្ត្របុរាណបុរាណ
នោះរយៈពេលសាកលបង្កើនបិទលើពួកគេ។ «ចំណុចមួយក្នុងពេលវេលា» នោះ
ត្រូវបាននាំមុខដោយ «រយៈពេលមួយ» ដដែលក្នុងអំឡុងពេលនោះ
សារនោះកំពុងត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍ ចាប់តាំងពីខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 មក
សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស បាននឹងកំពុងអភិវឌ្ឍន៍
ហើយមិនដូចការបំពេញសម្បត្តិសម័យ Millerite ទេ
សារនោះត្រូវបានបញ្ជូនទៅទូទាំងពិភពលោកជាមុននៃ «ការបិទរយៈពេលសាកលបង»។
នៅពេលរយៈពេលសាកលបងបានបិទនៅចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចបុរាណ Exeter
សារនោះក៏បានទៅដល់ «គ្រប់ផ្នែកនៃផែនដី» ហើយ
«ពន្លឺត្រូវបានប្រទានលើសាររបស់ទេវតាទីពីរ
ហើយសម្បត្តិកនោះបានរំលាយចិត្តមនុស្សរាប់ពាន់នាក់។
វាបានទៅទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ហើយពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ
រហូតដល់បុរាណបង្កើនរបស់ពួកវាដែលកំពុងរង់ចាំ ត្រូវបានដាស់ឱ្យភ្ញាក់ទាំងស្រុង»។

នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្របុរាណបុរាណបង្កើនរបស់យើង
សារដែលបានចាប់ផ្តើមត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023
ឥឡូវនេះបានឈានទៅដល់បុរាណសម័យមុននៃទូទាំងពិភពលោក
ហើយអត្ថបទដែលតំណាងឱ្យការអភិវឌ្ឍន៍សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស
មានស្រាប់ជាងហុកសិបភាសា ហើយអត្ថបទទាំងនោះអាចអានក៏បាន ឬស្តាប់ក៏បាន។

វិរាធនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់ព្រះបាទបុរាណដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកអ្នកបម្រើ
របស់ទ្រង់អំពីការទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ;
ហើយទ្រង់បានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់មកប្រាប់ដោយសញ្ញាដល់យ៉ូហាន
ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់៖ ជាអ្នកដែលបានផ្ទេរបន្ទូលអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
និងអំពីសេចក្តីបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយអំពីគំរូការទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។ មានពរហើយ អ្នកដែលអាន
នឹងពួកអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យនៃនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ
ដុបិតពេលវេលាដ៏តិចតួចដល់ហើយ។ វិរាធនៃព្រះ ១:១-៣

ពន្លឺនៃសារនេះ ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយអត្ថបទទាំងនេះ
បានសម្រេចរាល់ក្នុងរយៈពេលបុរាណបុរាណមួយខែ ដោយមនុស្សពីរនាក់។

«លុះត្រាតែអ្នកដែលអាចជួយក្នុង —
ត្រូវបានដាស់ឱ្យដឹងសូមអំពីកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន នោះពួកគេនឹងមិនស្គាល់ការ
ងាររបស់ព្រះនៅពេលសម្បត្តិកណ្តាលរបស់ទេវតាទីបីត្រូវបានឡើងវិញ។
នៅពេលពន្លឺបានបញ្ចេញទៅ ដើម្បីបំភ្លឺផែនដី
ជំនួសឱ្យការក្រវាត់ឡើងទៅជួយព្រះអម្ចាស់
ពួកគេនឹងចង់ឆ្លើយតបការងាររបស់ទ្រង់ឱ្យសមនឹងគំនិតចង្អុលរបស់ខ្លួន។
ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្ទេរការនៅក្នុងកិច្ចការចុងក្រោយនេះតាម
របៀបមួយដែលខុសឆ្គងយ៉ាងខ្លាំងពីលំដាប់ធម្មតាដើម្បីឱ្យទាំងឡាយ

ហើយតាមវិធីមួយដដែលនឹងផ្ទុយនឹងការរៀបចំនៃការណ៍ណាមួយរបស់មនុស្ស។
នឹងមានអ្នកខ្លះនាំទៅក្នុងចំណោមយើង ដដែលគង់តែចង់គ្រប់គ្រងការងាររបស់ព្រះ
ចង់បញ្ចូលសូម្បីតែចូលនាណខ្លះដដែលគួរឱ្យរំខន នៅពេលការងាររីកចម្រើនទៅមុខគួរ
លោមការដឹកនាំរបស់ទេវតាដដែលចូលរួមជាមួយទេវតាទីបីក្នុងសាវ័នដដែលគួរបុរាសដល់លោ
កិយ។ ព្រះនឹងប្រព្រឹត្តិ និងមធ្យោបាយដដែលនឹងបង្កហេតុឲ្យយើងឃើញថា
ទ្រង់កំពុងកាន់កាប់ខ្ពស់បញ្ចូលដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ កម្មករទាំងឡាយនឹង
មានការភ្ញាក់ផ្អើលដោយសារមធ្យោបាយសាមញ្ញដដែលទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តិ
ដើម្បីបំបាត់ឲ្យកើតការនិរន្តរ៍ក្នុងចិត្តរបស់ទ្រង់សម្រេចឡើង
នឹងមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌអតីតឲ្យដឹង»។ Testimonies to Ministers, 300.

សិងហានក្បែរសម្បត្តិធម្មជាតិ ឥឡូវនេះមាននាំប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ
មកដល់ខនីបបីដល់ខនីបបួន នៃដានីយ៍ដៃ ជំពូក ១១
ដោយបើកប្រវត្តិសាស្ត្រដដែលតំណាងដោយប្រវត្តិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 200 BC ដល់ 63 BC
ហើយក៏ជាម៉ាយាយ ជំពូក ១៦ និងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការយាងទៅក្នុងកសោរ
ភីលីពីនរបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។ ទាំងការព្យាករណ៍ និងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការសម្រេចរបស់វា
សុបត្តនានឹងផ្ទុកនៃសៀវភៅដានីយ៍ដៃ ដដែលគួរមានបិទគ្រឿងដល់ថ្ងៃចុងក្រោយ។
សៀវភៅដានីយ៍ដៃ និងវិវរណៈ គឺជាសៀវភៅតម្លៃ ដូចនេះនាំក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ
មុនពេលការសាកល្បងបិទបញ្ចប់បន្តិច វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគួរមានបើកគ្រឿង
ហើយវិវរណៈនោះរួមបញ្ចូលផ្ទុកនៃដានីយ៍ដៃដដែលទាក់ទងនឹងថ្ងៃចុងក្រោយ។
ពេលវេលាមានមកដល់សម្រាប់ការបញ្ចប់នៃការប្រជុំជំរុំ Exeter។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឲ្យឮថា
កុំបិទគ្រឿងពាក្យនៃនាយក្នុងសៀវភៅនេះឡើយ
ពីព្រោះពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកដដែលទុច្ចរិត
ចូរឲ្យគាត់នាំទៅក្នុងចិត្តទៀតចុះ ហើយអ្នកដដែលស្មោះត្រង់គួរ
ចូរឲ្យគាត់នាំទៅក្នុងស្មោះត្រង់គួរទៀតចុះ ហើយអ្នកដដែលសុចរិត
ចូរឲ្យគាត់នាំទៅក្នុងចិត្តទៀតចុះ ហើយអ្នកដដែលបរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យគាត់នាំទៅក្នុងបរិសុទ្ធទៀតចុះ។ វិវរណៈ 22:10, 11។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនាំក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

មើល ចូរមើល ថ្ងៃទាំងនោះកំពុងមកដល់ ហើយ
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា អញនឹងបញ្ជូនទុក្ខភិតភ័យមកលើស្រុក
មិនមែនជាទុក្ខភិតភ័យខាងនឹង ឬការស្រុកទឹកទេ
ប៉ុន្តែជាអត់បរិយាយក្នុងការស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ហើយពួកគេនឹងរង់ចាំសម្រាប់ម្តាយទៅសម្រាប់ម្តាយ
ហើយពីទិសខាងជើងរហូតដល់ទិសខាងកើត ពួកគេនឹងរត់ទៅរកមក
ដើម្បីស្រាវជ្រាវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ តែនឹងរកមិនឃើញឡើយ។ នៅថ្ងៃនោះ
ព្រះយេស៊ូវនឹងស្តាប់សុភាព្យ និងយុវជនទាំងឡាយនឹងដួលសន្ធឹកដោយសារការស្រុក។
អស់អ្នកដដែលស្រឡាត់ដោយអំពើហិង្សារបស់សាម៉ារី ហើយនិយាយថា «ឱដានីយ៍
ព្រះរបស់អ្នកមានព្រះជន្មរស់» និង «របៀបរបស់បៀវត្សសហមានជីវិត»
សូម្បីតែពួកគេនឹងដួលចុះ ហើយមិនដឹងឡើយនឹងឃើញទៀតឡើយ។ អាម៉ុស 8:11-14។